

هدف مقاومت ملی عراق پایان اشغالگری است

مصاحبه ای که در ذیل می آید، مصاحبه «لیث السعود» با دکتر «محمد العبیدی» عضو جنبش مردمی عراق است. وی در این مصاحبه به تشریح ترکیب این جنبش و نیز عملکرد آن در مبارزه با اشغالگران عراق می پردازد.
متن این گفت و گو در پی می آید:

دولت بوش ادعا می کند مقاومت عراق متشکل از اعضای سابق رژیم است که در شرایط کنونی کنار گذاشته شده اند و همچنین «ستیزه جویان خارجی». ارزیابی شما در این باره چیست و نیروی مقاومت در مورد رژیم سابق چه نظری دارد؟
مردم عراق و به طور کلی، مقاومت ملی عراق - که این ماهیت و نام واقعی آن است - می دانند که این ادعا بخشی از تبلیغات روانشناختی است که در عراق انجام می گیرد. آن چه در این زمینه روشن است، این که مقاومت از گروه های متعددی تشکیل شده است که یک هدف واحد را دنبال می کنند و آن هم به طور مشخص، پایان دادن به اشغال عراق است. گوناگونی و تکثر نیروهای مقاومت، نقطه قوت آن است نه ضعف آن، چون نمایانگر آن است که این یک مقاومت ملی گرایانه است و کاملاً مشخص است که در عراق، نیروی مقاومت از همه فرقه ها و بخش های اجتماعی تشکیل شده است. از اسلام گرایان، بعثی ها، ملی گرایان وطن پرست و از همه مهمتر، اعراب سنی و شیعه.

آمریکایی ها پیش از آخرین حمله خود به «فلوجه» ادعا می کردند که بیشتر این مبارزان راه آزادی، مسلمانان و عرب های خارجی هستند، اگرچه پس از تخریب بی رحمانه فلوجه، مقام های آمریکایی آشکارا گفتند که شبه نظامیان غیرعراقی تنها ۲ درصد شبه نظامیان را تشکیل می داده اند ولی از همه اینها مهمتر نتیجه منطقی و واقع بینانه ای است که عراقی ها به آن دست یافته اند.

آنها می گویند درحالیکه آمریکا درتهاجم به عراق با خود سربازانی از سراسر جهان آورده و از هزاران کیلومتر دورتر و از هر منطقه سربازانی را به کار گرفته است تا کشور ما را اشغال کنند، چرا برادران عرب ما نتوانند به کمک ما بیایند تا از سرزمین خود دفاع کنیم و اشغالگران را بیرون برانیم؟ این پرسشی منطقی است که میل دارم از مردم آمریکا بپرسم، ولی در مورد نظر مقاومت نسبت به رژیم صدام، من فکر می کنم همه گروه های مقاومت در عراق، رژیم صدام را برای آنچه در عراق اتفاق افتاده است محکوم کرده اند، ولی در عین حال، ما باید در نظر داشته باشیم که رژیم صدام برای همیشه رفته است و آمریکاییان نمی توانند عراق را به خاطر گذشته، گروگان خود نگاه دارند.

جهان چگونه باید گروه هایی را که به مقاومت عراق تعلق دارند، از دیگر گروه ها تشخیص بدهد؟

از عمل آنها. همه عراقی ها می دانند تمامی عملیاتی که به وسیله نیروی مقاومت انجام می گیرد، هدفش نیروهای امنیتی و اشغالگران است. باید این را به خاطر بسپاریم که در غیاب هر نوع حاکمیت مستقل در عراق، نیروهای امنیتی صرفاً زائده نیروی اشغالگرند. عملیاتی که به شکل دیگری صورت می گیرد و هدفش افراد غیرنظامی است را با اطمینان می توان گفت به مقاومت ملی عراق تعلق ندارند. برای مثال، صدها استاد دانشگاه، خلبان نظامی، دانشمند و دکتر در عراق کشته شده اند، نیروی مقاومت چه سودی از کشتار تحصیل کرده ترین و با استعدادترین افراد کشورمان می برد؟ برای عراقی ها روشن است که انگشت خارجی ها، ماشه ارتکاب چنین

جنایاتی را می کشد و منابع انسانی عراق را از بین می برد.

اگرچه بسیاری از گروههای مخالف در عراق به طور مکرر و به روشنی، هدف گرفتن غیرنظامیان رامحکوم کرده اند، دولت بوش به طور دائم آنها را با این استدلال که استراتژی آنها چنین است، متهم می کند. پاسخ شما چیست؟

این امر همیشه بخشی از تبلیغات اشغالگران بوده است. همانطور که گفتم، هیچ یک از گروههای مقاومت هرگز غیرنظامیان را هدف قرار نمی دهند و آن را نمی پذیرند. همه گروهها به وضوح گفته اند که هدف آنها مردم عراق نبوده و نخواهند بود. مقاومت ملی که از مردم عراق تشکیل شده است، چگونه می تواند مردم را هدف بگیرد؟ با این وجود، این پرسش پیش می آید که چرا اشغالگران در مورد این واقعیت که این کشتارها به وسیله شبه نظامیانی انجام می گیرد که اجازه فعالیت در کشور را دارند، چیزی نمی گویند؟ ما بارها گزارشهایی داشته ایم از اینکه این شبه نظامیان روحانیان، نمازگزاران و سایر عراقی هایی را که مخالف اشغال و وضع کنونی اند، هدف قرار داده اند.

عراقی هایی که شما با آنها صحبت کرده اید، ماهیت این اشغال و مقاومت را چگونه توصیف می کنند؟

اجازه بدهید پرسش شما را با پرسش دیگری پاسخ بدهم کسی که عزیزی را در یک تهاجم تجاوزکارانه از دست داده است، چه احساسی می تواند داشته باشد؟ هزاران عراقی هستند که دارای چنین وضعی هستند و عزیزانشان به دست اشغالگران کشته شده اند. این جدای از زندانیان چه زن و چه مرد است که هزاران فامیل و وابسته دارند. مقاومت از پیوستن اعضای جدید به خود کمبودی ندارد؛ و یافتن مردم علاقه مند به هدفهای مقاومت در کشور، مشکل نیست. صدها و هزاران مردم در عراق آماده اند که جان خود را برای کشورشان فدا کنند. اجازه بدهید یک چیز دیگر را هم اضافه کنم. فکر می کنید عراقی ها چه واکنشی نشان می دهند وقتی در تابستان گرم عراق، ساعتهای زیاد و گاهی روزها، برق و آب ندارند؟ بیش از دوسال از اشغال عراق می گذرد و هنوز مسائل بنیادین زندگی در هم ریخته است. لطفاً نگویید که این امر به خاطر خرابکاریهای نیروی مسلح مقاومت است، چون ما می دانیم منابع ما به کجا می روند و چگونه مصرف می شوند. این یک مجازات جمعی است برای همه عراقی ها، بویژه در بغداد و سایر جاهایی که مقاومت بسیار فعال است.

نظرتان این است که ارتش و مسؤولان آمریکایی، روش هایی را برای مجازات جمعی عراقی ها به کار می برند؟ چه مدرکی را می توان به جهان ارائه داد که چنین چیزی در عراق دارد اتفاق می افتد؟

این اظهارنظر نیست. من تأیید می کنم که این چیزی است که در عراق دارد اتفاق می افتد. هیچ کس نمی تواند آنچه را که ارتش آمریکا در عراق انجام داده است، انکار کند، در سامره، کربلا و سایر شهرها آب و برق و خدمات پزشکی و سایر خدمات از مردم دریغ شده است. این امر نه تنها به وسیله شاهدان عینی در عراق تأیید شده که خود دلیل کافی است، بلکه به وسیله سازمانهای بین المللی اطلاع رسانی همچون صلیب سرخ هم تأیید شده است. آیا این یک مجازات جمعی نیست؟ یک لحظه در مورد بغداد فکر کنید. مردم بغداد هیچ وقت چهارروز پشت سر هم برق ندارند و یا یک هفته پشت سر هم آب آشامیدنی. خبرگزاری رویترز تصویرهایی از سربازان آمریکایی منتشر کرده است که در آب سرد و تمیز در استخری در یکی از قصرهای صدام شنا می کنند. اجازه بدهید جهان این تصویرها را با تصویرهای زیادی از عراقی ها که برای آب زد و خورد می کنند، مقایسه کند. علاوه بر این، ما گزارشهایی داریم از خرابکاریهای سربازان آمریکایی در منبع های اصلی آب، برای مثال، منبع عمده آب در «الکرک» در خارج از بغداد. شاهدان گفته اند که درست چند دقیقه پس از اینکه سربازان آمریکایی محل را ترک کردند، آن انفجار رخ داد. آقای رامسفلد اخیراً ادعا کرده است که مقاومت دارای وحدت و هماهنگی نیست و تصویر

و برنامه ای برای آینده عراق ندارد. هدفهای درازمدت نیروی مقاومت چیست؟ ادعای رامسفلد مطلقاً واقعیت ندارد. مهمترین هدف گروههای مقاومت به طور یکپارچه پایان بخشیدن به اشغال و همه تبعات آن است. همه گروههای مقاومت که پیوندها و تبادل افکار مرتب و محکمی را در همه سطح ها با همدیگر حفظ می کنند، اعتقاد دارند که در برابر مردم مسؤولیت دارند و متعهدند از حقوق همه مردم دفاع کنند. این موضوع اهمیت دارد که کشور ما از همه آثار اشغال از جمله نتایج اجتماعی، حقوقی و سیاسی آن آزاد شود. به عنوان هدف درازمدت، هدف ما یک عراق متحد کثرت گرای (غیرفدرال) دموکراتیک است که در آن همه عراقی ها با عنوان شهروندی خود شناخته شوند، نه نژاد و قومیت شان. ما مخالف انتخابات نیستیم؛ مخالف انتخابات زیر اشغال نیروهای بیگانه هستیم. هدفهای مقاومت همواره روشن بوده است.

موضع مقاومت در مورد حکومت فعلی عراق چیست؟

اولاً مقاومت که نماینده اکثریت مردم است، اطمینان دارد که انتخابات عراق نقض و تخطی از قوانین بین المللی بود. منشورهای جهانی که روابط بین اشغالگر و اشغال شده را تنظیم و تعیین می کنند، این اختیار را به اشغالگران نمی دهند که ساختارهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشور زیر اشغال خود را تغییر بدهد. این انتخابات، ترکیب سیاسی عراق را متناسب با منافع مسؤولان اشغال تغییر داده است. همان طور که می بینیم این تغییرها منجر به جدایی های مذهبی، فرقه ای و قومی شده است. از لحاظ تاریخی عراقی ها همیشه بدون توجه به فرقه گرایی یا تفاوت های قومی، همزیستی داشته اند. تنها وقتی کشور گرفتار اشغال شد، کابوس جنگ داخلی به وجود آمد. این تقسیم بندیها به هدفهای قدرت اشغالگر کمک می کند و بدون شک، مصداقی است بر تفرقه بینداز و حکومت کن.

مقاومت با اعتماد بر این امر پافشاری دارد که فرایند تصمیم گیریهای سیاسی عراق در سفارت آمریکا در بغداد صورت می گیرد. برای یک عراقی فهمیده، باور کردنی نیست که آمریکا، استیلای بر عراق را پس از صرف میلیاردها دلار و قربانی کردن جان صدها نفر از سربازانش پایان خواهد داد. عراقی ها هرگز باور نکرده اند که آمریکا به سادگی اجازه انتخابات آزاد و دموکراتیکی را بدهد که نتیجه اش بر سر کار آمدن دولتی باشد که اولویت نخست اش پایان بخشیدن به اشغال باشد. در واقع، هدف اصلی فرایند انتخابات تأمین امنیت دولتی است که توافق های درازمدت با آمریکا را برای حفظ نیروهایش در خاک عراق و تبدیل کشور به یک مستعمره آمریکا تسهیل کند. دولت آمریکا کوشیده است انتخابات عراق را به عنوان یک دستاورد سیاسی تصویر کند تا خدشه ای را که جنگ عراق بر اعتبار آن وارد کرده است، جبران کند. آمریکا انتخابات را به کار گرفته است تا چشمان جامعه بین المللی را بر واقعیت ها ببندد و مانع از این شود که نتایج تراژیکی که جنگ بر مردم عراق باقی گذاشته است، دیده شود. به خاطر همه این دلایل ها نیروی مقاومت با دولت فعلی عراق هم به همان شکلی که با اشغالگران می جنگد مبارزه خواهد کرد.

لیث السعود در آمریکا، محقق و استاد دانشگاه است.

به نقل از :

iran-newspaper.com